

I medfør af denne bestemmelses stk. 1 skal fastsættes regler om, hvilke selvstændige beføjelser (ansvarsområder), der kan udøves af de forskellige personalekategorier. Der er ikke planer om ændringer i personalekategoriernes beføjelser og betegnelser i forhold til i dag. Videre skal der i medfør af bestemmelsen fastsættes regler, hvis indhold svarer til gældende lovs § 12, stk. 1, § 13, stk. 1 og § 14, stk. 1, om adgang til betegnelser som provisor, apoteksmedhjælper og apoteksassistent.

I medfør af stk. 2 kan indenrigsministeren, som efter den nuværende lovs § 14, fastsætte regler om uddannelse af apoteksassistenter. 1. del af farmaceutisk kandidateksamen giver – med visse tilpasninger – ret til at betegne sig som apoteksassistent.

Til § 41

Reglen svarer indholdsmæssigt til den gældende § 24, stk. 1, 2. pkt. For så vidt angår farmaceutstuderende drejer det sig om en praktikperiode med tilhørende undervisning som led i 1. del af studiet, jfr. de indledende bemærkninger til kapitel 9.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til gældende apotekerlovs § 12, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 1. I medfør af § 12, stk. 2, er der i 1969 indgået en overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked for farmaceuter. Der er fremsat, men ikke vedtaget, fællesmarkedsdirektiver på dette område.

Til § 43

Bortset fra at reglen også omfatter apoteksassistenter svarer den til gældende apotekerlovs § 18.

De særlige regler i apotekerlovens § 16 og §17 om mægling i arbejdsstridigheder mellem apotekernes og provisorernes organisationer foreslås ikke videreført. Det i henhold til § 16 nedsatte nævn har siden dets etablering ved 1954-loven været i funktion i 1956, 1961 og 1965, uden at det nogen af gangene er lykkedes nævnet at fremsætte mæglingsforslag. Konflikter er blevet bilagt med indenrigsministerens mellemkomst.

Der findes ikke tilstrækkeligt grundlag for at opretholde en særlig institution vedrørende en enkelt overenskomst på et specielt område. Herefter vil de almindelige regler i lov om mægling i arbejdsstridigheder og lov om arbejdsretten finde anvendelse. De gældende bestemmelser i apotekerlovens §§ 16 og 17 foreslås først ophævet ved indenrigsministeren bestemmelse, jfr. lovforslagets § 80, stk. 2, da det må sikres, at der i overens-

komsterne er basis for anvendelse af de almindelige arbejdsretlige regler.

Bestemmelsen i forslagets § 43 er medtaget for at kunne opretholde den nødvendige lægemiddelforsyning af befolkningen under eventuelle arbejdsstridigheder på apotekerne.

Til kapitel 10

Dette kapitel indeholder regler om drift og indretning af apoteker, herunder om udlevering af receptordinerede lægemidler og fremstilling og opbevaring af lægemidler. Reglerne om apotekers forhandling og fremstilling af lægemidler indeholdes i kapitel 4 og 5.

Reglerne i dette kapitel svarer således til en del af reglerne i den gældende lovs kapitel VI (nemlig §§ 21, 25, 26, 28, 30 og 41), medens de øvrige regler i apotekerlovens kapitel VI om apotekers forhandling og fremstilling af lægemidler og oplysningspligt er udskilt til særskilte kapitler i dette lovforslag.

Reglerne forudsættes administreret under hensyn til, at der skal opretholdes en rimelig faglig standard. Det forudsættes videre, at der ikke stilles krav, uden at de økonomiske konsekvenser heraf er belyst og vurderet.

Det bemærkes, at apoteksfilialer og apoteksudsalg betragtes som dele af et apotek, og at en apoteker er ansvarlig for den virksomhed, der finder sted på håndkøbsudsalg og medicinudleveringssteder.

Til § 44

Ifølge bestemmelsen, der erstatter gældende apotekerlovs § 21, § 41 og § 42, stk. 2, gives der sundhedsstyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke opgaver der må udføres henholdsvis på apoteker, apoteksfilialer, apoteksudsalg, håndkøbsudsalg og medicinudleveringssteder samt om godkendelse af projekter for indretning og udstyr af sådanne enheder.

Det vil eventuelt også kunne komme på tale, at sundhedsstyrelsen i tilknytning til regler udstedt i henhold til forslagets § 44 udsender vejledende retningslinier om, hvilke løsninger der typisk vil kunne anvendes ved udformningen af projekter for indretning og udstyr af apotekslokaler under hensyntagen til de konkrete opgaver. Herved vil man kunne modvirke, at kravene til standard og normer bliver højere end påkrævet. I overensstemmelse med bestræbelserne på tilbageholdenhed over for udgifter på dette område, bør der også gives